

[Første næstformand]

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1980. (Lovforslag nr. L 125).

Eksemplarer er omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Advokaters møderet for landsret m. v.).

(Lovforslag nr. L 201).

Lovforslaget har til formål at imødegå vanskelighederne ved at finde det fornødne antal prøvesager for advokater, der ønsker at opnå møderet for landsret, samt i øvrigt at gennemføre en forenkling af reglerne om landsretsprøven.

Baggrunden for, at jeg fremsætter forslaget nu, er, at den forhøjelse af værdigrænsen for sager, der skal behandles ved landsret i første instans, som blev gennemført med virkning fra den 1. januar 1980, har medført en nedgang i antallet af egnede prøvesager. Dette har skabt yderligere vanskeligheder for prøve kandidaterne, og jeg har derfor ikke villet lade forslaget afvente den samlede revision af retsplejelovens regler om advokater, som jeg forventer at kunne fremlægge for folketinget i næste samling.

Efter forslaget skal en advokat, der ønsker at opnå møderet for landsret, som hidtil normalt udføre to prøvesager. Finder retten imidlertid, at det ud fra den første prøvesags karakter og udførelsen heraf er tilstrækkeligt med denne ene sag, kan den dog erklære prøven for bestået allerede på dette grundlag. I forslaget indgår endvidere en række af de ændringer af reglerne om landsretsprøven, der blev foreslået i den betænkning, som det nævnte forslag til en samlet revision af retsplejelovens regler om advokater bygger på. Det er navnlig forslag om, at prøven også skal kunne aflægges for sø- og handelsretten i København, samt at enhver advokat og advokatfuldmægtig med proceduretilladelse skal kunne aflægge den.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Fastsættelse af betaling for børns ophold i daginstitutioner og formidlet dagpleje).

(Lovforslag nr. L 202).

Lovforslaget indeholder forslag om, at de nugældende betalingsregler for formidlet dagpleje og daginstitutionsoophold i bistanndslovens §§ 64 og 73 føres videre efter 1. august 1981.

De regler, der skulle træde i kraft den 1. august 1981, foreslås dermed ophævet. Ifølge disse regler ville man bringe betalingsreglerne på daginstitutionso- og dagplejeområdet på linie med andre betalingsregler efter bistanndsloven, der tager udgangspunkt i betalingssevnen og ikke i udgifterne ved den pågældende foranstaltning. Samtidig hermed skulle socialindkomsten danne grundlag for betalingsfastsættelsen.

Baggrunden for det foreliggende forslag er resultatet af den undersøgelse, der er foretaget af fællesudvalget nedsat af socialministeren og Kommunernes Landsforening.

Undersøgelsen viser, at den besparelse, man havde forventet ved indførelse af et nyt betalingsystem, ikke ville kunne opnås. Det skyldes ikke socialindkomsten, men udregningen af daginstitutionstaksterne. Om undersøgelsen i øvrigt skal jeg henviser til lovforslagets bemærkninger.

Lader man de gældende regler løbe videre, vil betalingen fortsat blive fastsat på grundlag af udgifterne i daginstitutionerne og ved dagplejen. Den adgang, der i dag er til nedsættelse eller bortfald af betalingen under hensyn til forældrenes økonomiske forhold og børnenes særlige behov for ophold i daginstitution – såvel de almindelige fripladser som de såkaldte socialpædagogiske fripladser – bevares uændret.

Ifølge de gældende regler – og derfor også ifølge forslaget – har kommunalbestyrelsen adgang til at fastsætte betalingen på grundlag af de gennemsnitlige udgifter ved driften af institutioner af samme type i kommunen.

På denne baggrund kan den beslutning, der er truffet om, at udgifterne til støttepædagoger fra 1. august 1981 skal indgå i institutionernes driftsudgifter, opretholdes. Det er min hensigt at rette en henstilling til kommu-

[Socialministeren]

nalbestyrelserne om at benytte adgangen til at fastsætte taksterne på grundlag af gennemsnitsudgifterne, så det undgås, at omlægningen af støttepædagogordningen får særlig indflydelse på forældrebetalingen i de institutioner, hvor der er behov for støttepædagogtimer.

Loven rummer i § 2 en overgangsbestemmelse. Som følge af, at det nye betalingssystem trådte i kraft den 1. august 1981, skulle forældrebetalingen efter de hidtidige regler kun fastsættes for årets første 7 måneder. Da de gældende regler nu skal forblive i kraft, er der ved overgangsbestemmelsen skabt hjemmel for fastsættelse af en betaling for den resterende del af 1981.

Med det foreliggende forslag er planerne om at gøre betalingen afhængig af forældrenes socialindkomst ikke opgivet. Regeringen mener fortsat, at det er et rigtigt princip, at betalingen for børn i daginstitutioner og dagpleje afhænger af socialindkomsten.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anmode om tingets hurtige og velvillige behandling af dette forslag, så kommunerne snarest kan få vished for, hvordan forældrebetalingen skal være i årets sidste 5 måneder.

Kalnæs (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af registreringsafgiften af motorkøretøjer m. v. (Beslutningsforslag nr. B 107).

Socialistisk folkeparti fremsatte den 29. januar 1980 en energipakke bestående af 17 forslag, der alle havde til formål at fremme energi- og ressourcebesparelser. Tre af forslagene udgjorde en enhed, idet det drejede sig om biler, nemlig et forslag om ændring af vægtafgiften, registreringsafgiften og et forslag om periodisk syn på biler. Vi genfremsetter herved forslaget til folketingsbeslutning om ændring af registreringsafgiften af motorkøretøjer m. v.

Der har i den senere tid været en livlig diskussion om størrelsen af registreringsafgiften. Det er således blevet fremført, at vi med den nuværende registreringsafgift ikke kan få indført de nye meget energiøkonomiske biler i tilstrækkeligt omfang, og at det passer meget dårligt sammen med det energipolitiske

mål, det er at nedsætte energiforbruget – også til transport – så meget som muligt.

Socialistisk folkeparti mener ikke, at det problem bør løses ved at nedsætte registreringsafgiften for nye biler uden at ændre systemet. Vi mener tværtimod, at det samlede provenu fra registreringsafgiften ikke bør nedsættes i forhold til det nuværende niveau, men at man bør ændre afgiftssystemet, således at meget energiøkonomiske biler slipper billigere i afgift, medens biler med stort benzinforbrug bør pålægges en betydelig højere afgift. Dermed sikres det, at vor bilpark ændres i retning af at være mere energiøkonomisk.

Det grundlæggende store transportarbejde, specielt bopæl/arbejdspladstransporten, bør dog uanset dette først og fremmest ske ved det kollektive trafiksystem, som derfor i modsætning til bilparken bør udbygges.

Det fremsatte forslag har desuden den store fordel fremfor det nuværende afgiftssystem, at sikkerhedsudstyr på biler ikke afgiftsbelægges.

Når socialistisk folkeparti ikke genfremsetter de to øvrige nævnte forslag, skyldes det ikke, at de ikke er lige så aktuelle. Det skyldes tværtimod, at der i øjeblikket allerede er arbejde i gang med det spørgsmål, som de berører, bl. a. på grund af deres store beskæftigelsesvirkning. Vi er således stadig tilhængere af, at det sikres, at ældre biler vedligeholdes godt og bevares længe, samt at ældre biler repareres og genopbygges. Skatte- og afgiftsministeren har givet udtryk for, at han ser positivt på at gøre dette lettere ved i mindre omfang at opkræve ny registreringsafgift ved gennemgribende reparation og genopbygning. Vi ser gerne dette udbygget ved en aftrapning af vægtafgiften for ældre biler.

Siden sidste fremsættelse af socialistisk folkepartis forslag om periodisk syn af biler er der fra en arbejdsgruppe om dette spørgsmål, nedsat med udgangspunkt i vort forslag, fremkommet en rapport.

Denne diskuteres i øjeblikket, og vi har håb om, at regeringen på grundlag heraf vil fremsætte forslag om periodisk syn. Efter vor mening kunne dette udmærket ske på autoriserede værksteder foruden i statens synshaller.

Af den enhed, som de tre forslag udgjorde ved sidste fremsættelse, er der således skred i